Ч. 39. Субота 5 марта (20 лютого) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій години по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників на сали Гаусмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — З балканьского кітла. — На далекім Востоці.

На вчерашнім засіданю палати послів забрав голос по п. Вітику німецкий радикал п. Пахер і обговорював справу димісиї мінїстра Шрайнера. Димісию ту треба уважати виповідженєм війни Німцям. Німцї не відповіли на той крок президента мінїстрів виповідженєм єму війни длятого лише, аби не дати причини до радости тим, котрі раді би всїх Німців усунути з кабінету. Бесїдник полємізував відтак з висказами п. Крамаржа, немов би Шрайнер перешкаджав переговорам що до урухомленя ческого сойму.

П. Ґломбіньский забрав відтак голос і виголосив довшу бесїду. Передусім виявив радість, що ухвала реформи реґуляміну показала ся успішним средством до уздоровленя відносин в палатї послів. Відтак обговорював бесїдник фінанси краєві, проєкт службової пра́ґматики і відносини в заряді зелїзничім, виказуючи покривдженє польского населеня на Шлезку, де зелїзнича управа держить ся ґерманїзацийної системи.

Відтак промовляв п. Дашиньский. По промовах пп. Бянкиньского і Тресича замкнено буджетову дискусию і вибрано ґенеральних бесїдників: Куншака „за" а др. Конст. Левицкого „против".

На тім перервано наради і приступлено до дальшої дискусиї над наглячим внесенєм Графенавера і тов. в справі національних відносин на карантийских зелїзницях.

По переведеню дискусиї, в котрій забирало голос кількох бесїдників, відкинено в голосованю наглячість і закрито засїданє о год. $9^{1}/_{2}$ вечером. Слїдуюче засїданє нинї рано.

Wiener Allg. Ztg. доносить, що ситуация на Балканї не єсть грізна. Переважає гадка, що до оружної розправи між Туреччиною і Болгариєю не прийде, тим більше, що росийско-австрийскі конференциї ведуть ся дуже успішно.

Льондоньский кореспондент Neue fr. Presse надсилає розмову з Енвер беєм, котрий сказав між иншими: Болгария не пірве ся на власну руку до війни, хиба би держави додали до того заохоти. На кождий случай Болгария знає, що Македониї не дістане; турецка револющия минула і Туреччина єсть добре приготовлена і уоружена.

Times доносить, що цар Фердинанд в розмові з одною визначною личностию в часї переїзду через Відень заявив отверто, що відкличе ся до інтервенциї Росиї, аби зробити конець відносинам в Македониї, котрі просто невиносимі і можуть довести до війни.

В кругах турецких — як доносять з Константинополя — зачувати, що має там вскорі прибути сербский король Петро, натомість перечать, немов би також король Фердинанд мав прибути до Константинополя.

Сербский „Мали Журналь" доносить, що мінїстер Милованович удав ся до Константинополя з тої причини, що турецке правительство зажадало поясненя про візиту, яку недавно зложив був сербский наслїдник престола в Софії. Крім того хоче Милованович порушити також справу можливої продажи санджаку новобазарского.

Берлиньскі часописи доносять з Петербурга, що між Хінами і Японією з одної сторони а Росиєю з другої може вивязати ся поважний спір з причини будови зелїзницї Кіячав-Айґун.

Від хвилї, як атеньска залога вивандрувала була на гору Гімет, богато змінило ся в Грециї і Европа слїдить з заінтересованєм дальший розвій подій. Особливо займає ся Европа судьбою короля Юрия. Єго положенє не так грізне, як то зображає европейска печать, бо Греки не думають зовсім про зміну форми

19.

ПІРАТ.

З анґлїйского — капітана Марриата.

(Дальше).

— Мої люди — відозвав ся Франціско, коли капітан скінчив — я гадаю, що буде лїпше, коли приймете то предложенє, ніж мала би кров полити ся. На моїм житю мало зависить; отже скажіть, чи хочете приймити то предложенє і піддати ся правам, які, як капітан каже, установлено для удержаня ладу на кораблі?

Розбишаки з партиї Франціска почислили себе вже між тим, пересьвідчили ся о своїй перевазї і згодили ся на предложенє; але тепер виступив Гевкурст і замітив:

— Очивидно Кумани не мають голосу, бо они не належать до корабельної залоги.

Та обставина була важна, бо Круманів було двацять пять, а по відтягненю того числа остали би після всякої імовірности сторонники Франціска в меншости. Тому они супротивили ся Гевкурстови і знов заняли оборонне становище.

— Послухайте мене ще хвильку — сказав Франціско, виступаючи наперед — заки ту справу полагодимо, хочу почути гадку всїх вас що до одного з инших ваших прав. Питаю вас, Гевкурст і вас всїх, що тут стоїте, чи не маєте ви одного права, котре звучить: „Кров за кров"?

— Так, так! — крикнули всї розбишаки.

— Коли так, то велїть вашому капітанови виступити і боронити ся перед моїм обжалованєм, коли посьміє.

Каін видув уста з погордою на такий закид і приступив до Франціска на два кроки.

— Добре, хлопче, тут стою; на чім полягає твоє обжалованє?

— Насамперед спитаю вас, капітане Каін, що так дуже побиваєте ся за шанованєм прав, чи ви признаєте, що право: „Кров за кров" справедливе?

— Зовсім справедливе; коли пролию кров, то той, що мстить ся за то, не повинен бути потяганий до нїякої одвічальности.

— Добре, а тепер, драбе, відповідж менї: Чи ти не убив моєї матери?

Каін на то обжалованє зблїд.

— Відповідж правду, коли не хочеш як підлий трус брехати! — повторив Франціско — чи ти не убив моєї матери?

Уста і цїле лице капітана судорожно тремтїло, але він не дав нїякої відповіди.

— Кров за кров! — крикнув Франціско голосно і в тій самій хвили вистрілив з свого пістолєта до Каіна. Той захитав ся і упав на поклад.

Гевкурст і кількох розбишаків підбігли до капітана і підняли єго. — Она мусїла єму відкрити то послїдної ночи — вимовив капітан з трудом, між тим як кров спливала з єго рани.

— Він сам менї то відкрив — сказав Франціско, обертаючи ся до своїх людий.

Каіна знесено до каюти. Оглянено рану, яка показала ся хоч поважною, однак не смертельною. По кількох хвилях вернув Гевкурст знов до своїх людий на поклад. З зачудованєм побачив, що загальний настрій був для Франціска прихильний. Право: „кров за кров" уважало ся у розбишаків майже сьвятим. І справдї лише загальне і торжественне признаванє правила, що кождий, хто був другим раненим, міг єму безкарно відобрати житє, спиняло безнастанні криваві розправи у тих людий, котрі при кождій словній суперечцї хапали зараз за ножі. Лиш таке своєрідне наслїдуванє поєдинку удержувало ту розбишацку шайку в якій такій згодї. Коли Гевкурст побачив, що той настрій навіть у тих, що перше були противниками Франціска, взяв гору, уважав відповідним пустити ся знов на переговори.

— Гевкурст — сказав Франціско — маю лиш одну просьбу, а єї приняте зробить конець цїлому тому спорови, іменно просьбу, аби ви мене висадили на найблизший берег, до якого приплинемо. Коли ви і ваша партия пристанете на то, то я наклоню моїх прихильників до послуху.

— Я на ту просьбу годжу ся — відповів Гевкурст — і гадаю, що згодять ся на неї всї прочі. Чи так, мої люди?

— Годимо ся — годимо ся всї — крикнули розбишаки, відкидаючи на бік оружиє і мішаючись між собою, немов би нїколи не стояли напротив себе.

правлїня і заведене републику, противно королеви роблено закид, що він за мало цікавить ся державними справами і полишає їх сторонництвам. Одну велику похибку зробив король, а іменно, що на висші войскові становища аванзував свою родину з полишенем старших і заслужених офіцирів. Другий закид роблять єму з сего приводу, що він громадить свої приватні капітали, ведучи дуже ощадну господарку в своїх добрах. Але все те не може бути причиною упадку династиї і вісти в тім взглядї зовсїм хибні.

Богато можна надїяти ся з сего приводу, що мають зібрати ся ще сего року народні збори, після чого має розвязати ся войскова ліґа. І коли она справдї розвяже ся, бо значна більшість офіцирів не хоче за прикладом молодотурків впливати на парлямент, то справдї можна сказати, що войскова ліґа дала почин до внутрішних відносин Грециї. Грецию чекає сьвітла будуччина в разї, коли проґрама реформ буде справдї поважно переведена, особливо що дотикає суспільних реформ. Однак все мов Дамоклевий меч буде висїти над Грециєю кретийске питанє, бо держави не забрали ся до справедливого розвязаня єго, дбаючи більше про свої користи в новій Туреччинї, як про симпатию для Грециї.

Чи прийде до війни з Туреччиною лїтом, годї предвидїти, але бодай на разї небезпечність минула через те, що Кретийцї рішили не висилати своїх послів до народних зборів. В кождім разї Греция повинна уникати війни з Туреччиною, бо брак її не лише доброї армії, але й брак доброго мужа стану при державній кермі. В кождім разї на Балканї будуччина належить не до Туреччини, але до Болгариї і Грециї. Греки, то найчисленнійший, а притім найбогатший нарід в европейскій Туреччинї. Тому грецке питанє не є переходовим явищем, а все вийде на дневний порядок, а зависїти буде не від патриотичного становища войскової ліґи супротив ревізиї конституциї і від сего, чим сильнійшою вийде Греция з теперішної кризи.

Новинки.

Львів, дня 4 марта 1910.

— **Затверджене вибору.** Є. В. Цїсар затвердив вибір посла на сойм краєвий і властителя більшої посїлости гр. Стан. Мицельского в Бориничах на заступника ради повітової в Бібрцї.

— **Вибори** до рогатиньскої ради повітової розписало Намістництво і визначено для вибору з громад сїльских (11 членів) день 14 мая; для громад міских (5 членів) день 19 мая, а для більшої посїлости (10 членів) день 21 мая с. р.

— **Репертуар руского театру в Коломиї.** (Саля Каси ощадности). Початок о год. 7½ веч. Білети продає раньше на всї тотї вистави „Народна Торговля“, а в день представленя від год. 6 вечером каса театру.

В суботу дня 5 марта с. р. „Мікадо“, опера комічна в 2 дїях Г. Суливана.

В недїлю дня 6 марта с. р. „Під Івана Купала“, народний образ зі співами і танцями в 4 дїях М. Старицкого. В 4 дїї „Купальска справа“.

Ві второк дня 8 марта с. р. „Филї моря і любови“, траґедия в 5 дїях Ф. Ґрільпарцера.

В середу дня 9 марта с. р. Madame Butterfly, японьска опера в 3 відслонах Пуччінього.

В четвер дня 10 марта с. р. „Панна штукарька“, жарт в 3 дїях А. Володского.

— **VI звичайні загальні збори** тов. „Народна Лїчниця“ у Львові відбудуть ся дня 17 марта с. р. з таким дневним порядком: о 8 год. рано в катедр. церкві сьв. Юрия поминальне богослуженє за померших членів тов. О 5 год. по пол. в Музею ч. 7 в гр. кат. духовної семинариї, ул. Коперника ч. 36 загальні збори членів з такими точками нарад: 1) Отворене зборів. 2) Звіт надзираючої ради. 3) Звіт контрольної комісиї. 4) Вибір голови і членів надзираючої ради. 5) Вибір контрольної комісиї. 6) Внесеня і інтерпеляциї членів.

— **Пригода у возї ратунковім.** Віз ратунковий у Львові сповняє двояку задачу: відвозить до шпиталю не лиш тих, котрих там охотно приймають, але й тих, котрих там не хотять приймати а мусять приймити, коли їх віз ратунковий приставить. Перед кількома днями були ми сьвідками, як віз ратунковий відставив до шпиталю тяжко хору жінку, котру чоловік привіз був з Озерянки, а котрої в шпитали не хотїли приймити, бо — як казав чоловік — не в пору ставила ся. Прийшлось би було жінцї загибати на улици, як би хтось не завізвав був віз ратунковий, котрий відставив єї до шпиталю. Подібна істория але з пригодою стала ся й вчера. Недужу Йосифу Стопчаньску, лїт 50 із Сорок привезли свояки до шпиталю, де єї однак не приняли. Хтось порадив селянинови, котрий єї привіз, щоби він завів єї на жовківску рогачку і там завізвав до неї поготівлю ратункову, а коли віз тої поготівлї відставить недужу до шпиталю, то єї там будуть мусїли приймити. Так і стало ся. Поготівля ратункова забрала недужу до свого воза і повезла до шпиталю.

Але в дорозї Стопчаньска зачала страшно кричати. Єї успокоювали і остаточно хотїли їй запустити морфіни, коли нараз слуга санітарний спостеріг на улици якийсь дим виходячий з під одїня недужої та й зараз переконав ся, що одїнє на нїй горить. Він пригасив огонь і переконав ся, що одїнє тлїло ще від тої пори, коли она лежала на сїльскім возї. Може бути, що одїнє займило ся від покиненого необачно недокурка папіроса, а недужа в наслїдок того попекла собі плечі.

— **Осугова катастрофа в Айдего.** Перед кількома днями принесла була коротенька депеша з Ню-Йорку страшну вість про величезну катастрофу, яка навістила два малі місточка в удїльній державі Айдего (Idaho) в Сполучених Державах північної Америки. Ще нема докладних вістий, кілько людий згинуло в тій катастрофі, але вже то, що доси звістно, показує достаточно, як велика була катастрофа. Місточко Масе єсть маленьке, положене в горах, недалеко від північної зелїзницї Пасіфік, а катастрофа тамтої суботи захопила єго в почи. Гук, з яким осуг сніговий (лявіна) сунув ся з гори, був так страшенний, що чути єго було на 18 кільометрів далеко. Маса спадаючого снїгу, що виривала дерева і скали та котила ними в долину, засипала в однїй хвили цїле місточко, в котрім було около сто душ і 50 робітників від зелїзницї. Стало ся то на кілька мінут перед півночию. Коли вість о тім наспіла до міста Воллес (Wallace), положеного по 7 кільометрів від місця катастрофи, вдарили там

Стара пословиця каже, що між злодіями панує честність і справдї часто так. Тому кождий на кораблї знав тепер, що договор буде точно додержаний і Франціско міг так спокійно і безпечно жити, немов би нїколи не лучило ся нїчого.

І Гевкурет знав, що буде мусїв додержати своєї обіцянки; він тому зійшовши на долину, почав уважно переглядати морскі карти, вийшов відтак знов на поклад і змінив напрям корабля та взяв ся більше на північ. На другий день рано виліз на вершок щогли, зійшов звідтам знов по пів години і знов змінив напрям корабля. Около девятої години показав ся по лївій сторонї низький пісковий островець. Коли корабель наблизив ся до него на пів милї, направив він шунер просто на него і велїв спустити з корабля малу лодку. Відтак зібрав залогу на покладї.

— Хлопцї — відозвав ся — мусимо додержати нашої обіцянки, що висадимо Франціска на перший берег, який стрітимо. Ось сей берег.

І злобний усьміх появив ся на лици злочинця, коли показував розбишакам малий, пустий пісковий островець, котрий чоловікови, що на нїм опинивсь би, не обіцював нїчого иншого лиш повільну голодову смерть. Кількох з людий почали воркотїти, але Гевкурета підперла єго партия і він був до того так осторожний, що завчасу поховав потайки всьо оружиє, крім того, яке мали єго сторонники.

— Договор єсть договором; він сам того домагав ся і ми обіцяли єму то зробити. Покличте сюди Франціска.

— Я тут, Гевкурет і кажу вам отверто: хоч як пуста та латка землї, то однако волію єї, як ваше товариство. Зараз винесу на гору мою скриню.

— Нї, нї такої умови не було — крикнув Гевкурет.

— Кождий має право до своєї власности. Прошу цїлу залогу, аби порішила о тім.

— То правда, — він добре каже — крикнули майже всї моряки і Гевкурет остав знов в меншости.

Скриню Франціска зложено до лодки.

— Чи всьо вже там? — спитав Гевкурет.

— Можу взяти трохи поживи і води? — обернув ся Франціско знов до розбишаків.

— Нї! — сказав Гевкурет.

— Можеш, можеш! — крикнули знов майже всї присутні.

Гевкурет не мав відваги піддати під голосоване тої справи і гнївно відвернув ся. Крумани принесли дві повні бочілки води і кілька кусенїв соленого мяса.

— Возьміть, масса — шепнув Помпей, всуваючи в руку Франціскови вудку зі шнуром.

— Дякую, Помпей; — але я ще щось забув — мою книжку в каютї — ти знаєш, о котрій я гадаю.

Помпей кивнув головою і зійшов на долину; але тревала довша хвиля, заки він вернув, так що Гевкурет став нетерпеливити ся. Лодка, яку призначено для Франціска, була дуже маленька і мала одно вітрило і пару малих весел, до того була майже зовсїм виповнена Францісковими річами.

— Ходїть — сказав Гевкурет — я не маю часу до траченя. До лодки!

Франціско подав руку многим з людий і попращав всїх. І справдї саме тепер, коли бідний молодець мав бути покинений сам один на тій пустинній пісковій лавцї, обудило ся чувство милосердія навіть у єго найбільших противників. Хоч они почували, що єго віддаленє з корабля конечне, бо знали єго рішучість, котра то прикмета придбала єму їх признанє.

— Хто повезе молодця до острова і верне з човном? — спитав Гевкурет.

— Я нї! — сказав один. — Я не міг би відтак нїколи того забути.

Здаєть ся, що они всї так само гадали, бо нї один не зголосив своєї охоти.

Франціско вскочив до човна.

— Тут нема місця для другого, я вже сам доїду до берега — крикнув він. — Бувайте здорові, приятелї! Бувайте здорові!

— Стій, так не іде; він не може задержати лодки, бо міг би утечи з острова — кричав Гевкурет.

— А чому би бідний хлопець не мав того пробовати? — відозвали ся деякі з розбишаків.

— Так, так, лишіть єму лодку — згодили ся прочі.

І Гевкурета знов переголосовано.

— Масса Франціско, масса Франціско, ось книжка!

— Що то є, хлопче? — крикнув Гевкурет, вириваючи книжку з руки Помпея.

— То біблія масси Франціска.

— Дайте менї мою книжку, пане Гевкурет — сказав Франціско, ждучи на біблїю.

— Нї — відповів злобний пірат — не дістанеш єї — і кинув книжку у воду.

Однак Франціско вхопив за весла, підплив скоро близше і зловив ще книжку, заки она потонула.

За хвилю відпливав вже шунер в противну сторону, а Франціско пустив ся до острова.

(Дальше буде).

зараз в дзвони, щоби побудити людий та спішити на поміч нещасливим. Коли ратуючі станули на місци, побачили цілу долину між горами засипану на добрих два кільометри величезною масою снігу, з котрої виставали пні і скали вирвані осугом по дорозі. Катастрофа захопила нещасливих в хвили, коли вже всї спали. Від кількох днів віяв в горах теплий вітер, званий в тамошних сторонах Чінук (Chinook), а від того сніг на горах зачав був топити ся. Як би на доверщенє нещастя, зачав ще в суботу падати дощ і прискорив катастрофу. Осуг сунув ся зі страшенною силою з висоти 300 метрів, впав на місточко і розвалив та засипав всї доми і ваґони зелїзничі, в котрих почувало 50 робітників. Коли ратуючі розпочали роботу, представились їм майже непоборимі трудности, бо з осугом спало також і величезне камінє, котре годї було рушити. А всеж-таки удало ся їм видобути живих 25 людий зпід снїгу. Кілько людий згинуло, доси ще не знати докладно, але здогадують ся, що певно більше як сто. Ходить чутка, що осуг засипав також готель „Штандард", в котрім мешкало як-раз около 300 подорожних.

Ще не пролунала чутка про сю катастрофу, як вже день 1-го с. м. приніс і другу з сих самих сторін. На місто Бурке, маюче около 900 жителів, впав так само осуг і розвалив значну часть міста. При сїй катастрофі згинуло около 60 осіб, а було би згинуло значно більше, як би не то, що богато жінок і дітий сховало ся перед катастрофою в безпечне від осугу місце.

— **Запомоги буковиньского сойму на рускі інституциї на Буковині.** Буковиньский сойм ухвалив на послїдній сесиї соймовій слїдуючі запомоги з фонду краєвого на рускі інституциї: а) в Черніівцях: 1. „Руский міщаньский хор" 300 К. 2. „Народний Дім" 36.000 К (на рік 1910 — 8.000, на р. 1911 — 18.000, на р. 1912 — 10.000). 3. „Філія Української школи" 1.600 К. 4. „Поміч" 1.000 К. 5. „Руска міщаньска читальня" 300 К. 6. „Товариство Мироносиць" 1.200 К. 7. „Шкільна поміч" 500 К. 8. „Буковиньский народний театр" 500 К. 9. „Кружок жіночої громади" 1.000 К. 10. „Жіноча громада на Буковині" 2.000 К. 11. „Українська школа" 600 К. 12. „Товариство для розвою укр. пісні" 1.600 К. 13. „Зоря" тов. реміснико́в і промисловців 300 К. 14. „Тов. православних Русинок" 1.200 К. 15. „Тов. рускої православної шляхти" 1.000 К. 16. „Українська школа" 1.500 К. 17. „Руска Бесїда" 3.000 К. 18. „Буковиньский Боян" 400 К. 19. „Союз" 1.000 К. 20. „Селяньска Каса" 9.000 К (на р. 1909 — 3.000 К, на р. 1910 — 6.000 К.). б) в Клокучці: „Січ" 500 К. в) у Вижници: 1. Філія „Рускої Бесїди" 500 К. 2. „Боян" 250 К. 3. „Шкільна поміч" 400 К. 4. „Українська школа" 500 К. 5. „Кружок Жіночої Громади" 250 К. 6. „Гімназияльна бурса" 32.500 К. (з того 30.000 кор. на будову дому), 8. Філія „Взаїмної помочи гал. і бук. учителїв" 200 кор. г) в Кіцмани: 1. „Руска Бурса" 2000, „Боян" 300 кор., ґ) у Вашківцях н. Ч.: 1. „Боян" 200, 2. Філія „Рускої Бесїди" 300, 3. „Жіноча Громада" 500, 4. „Народний Дім" 200, 5. „Шкільна поміч" 100 корон, д) в Заставній: 1. „Руска Бесїда" 250, 2. „Руска школа" 250 кор., е) в Серетї: „Руска Бурса" 1000 кор., є) в Сторожинци: „Український Народний Дім" 500 корон, ж) в инших місцевостях: 1. Читальня, каса і „Січ" в Негостини 1000, 2. Читальня „Рускої Бесїди" в Маґученах 500, 3. Читальня „Р. Бесїди" в Ст. Жучці 400, 4. „Січ" в Підзахаричу 500, 5. „Народний Дім" в Милїєві 500, 6. Читальня „Р. Бесїди" в Луці 250, 7. Спілкова фабр. цемент. дахівок в Погорилівці 500, 8. Читальня „Р. Бесїди" в Мерецеї 500, 9. „Жіноча Громада" в Раранчу 150, на будову дому 200, 10. „Січ" в Мерецеї 400, 11. Читальня „Р. Бесїди" в Раранчу 150. 12. Читальня „Р. Бесїди" в Чорногузах 500. 13 „Шкільна поміч" в Чорногузах 150. 14. „Каса позичкова і щадн." в Розтоках 1000, 15. „Шкільна поміч" в Розтоках 400, 16. „Спілка молочарска" в Розтоках 500. 17. Чит. „Р. Бесїди" в Розтоках 5000 кор. (в р. 1910 — 1500 К, в р. 1911 — 2000 К, в р. 1912 — 1500 К), 18. „Взаїмна вигода" в Розтоках 500, 19. „Кружок Ж. Громади" в Розтоках 500, 20. „Січ" в Розтоках 200, 21. Читальня „Р. Б." в Милишівці гор. 50, 22. Читальня і Каса в Бобівцях 250, 22. „Шкільна поміч" в Баґні 150, 24. Читальня „Р. Б." в Орешенах 150, 25. „Шкільна поміч" в Глїбоці 40, 26. Читальня „Р. Б." в Глїбоці 100, 27. Читальня „Р. Б." в Банилові вол. 500, 28. „Руска Каса" в Бросківцях 500, 29. „Руска Каса" в Чорториї 500, 30. Читальня „Ж. Громада" в Чорториї 250, 31. „Народний Дім" в Чорториї 500, 32. Читальня „Р. Б." в Виженці 3.000, 33. Читальня „Р. Б." в Верепчанці 1.000, 34. Каса, Січ і Вз. Вигода в Лукавици н. С. 500 корон. Крім того ухвалено для Наукового тов. ім. Шевченка у Львові 2.000 і на руский театр під дирекциєю п. Стадника 1.500 корон.

Господарство, промисл і торговля

— **„Народна Гостинниця" у Львові** в 1909 р. Біляне Тов. за 1909/10 рік виказує, що товариство поступило в тім роцї в своїм розвитку значно наперед. Сего року (1909) адміністрацийного приступило 10 членів нових з 88 декльярованими удїлами а вплаченими $87\frac{1}{2}$ удїлами, а давні члени вплатили 1.850 К 34 сот. так, що стан удїлів піднїс ся о квоту 3.600 К 34 с. і виносить 24.010 К 88 сот., в роцї 1905 8.949 К 20 сот. Фонд резервовий зріс о квоту 346 К 60 с. і виносить 3.363 К 64 с., (в роцї 1906 виносив 1.435 К 90 сот.).

Протягом 1909 року заїхало до „Народної Гостинниці" 5.154 гостий, які заплатили за свій побут 29,775 К 76 с., з чого по відчисленю власних видатків, (в чім містить ся уплата чиншу в квоті 10.080 К), лишило ся чистого зиску 5.266 К 07 с. З того виходить, що льокаль сеї інституциї є за тїсний, алеж годї і те промовчати, що задля браку гроший (треба ще около 150.000 К готівки) не може товариство розвинути ся як слїд.

Надзираюча рада відбула в минулім роцї 5 а дирекция 56 засїдань. На тих нарадах обговорювано справу розширеня готелю і провірювано предкладані рахунки. Кромі того стала контрольна комісия відбувала що дня засїданя і переходила позицию за позициєю всїх відділів маніпуляцийних.

В 1909 роцї сплачено векслїв 12.000 К так, що стан їх виносить по нинїшний день 60.000 К, (в роцї 1908 72.000 К). Через дві рати сплачені до банку, спав довг гіпотечний о 1.047·00 К.

В каварни і реставрациї є на науцї 4 хлопців, з того один виписує ся в роцї 1910. Хлопцї одержують від товариства мешканє і убранє, а від реставратора харч.

Каварню і реставрацию винаймлено ще на три роки за річним чиншом 16.000 К, котрий правильно впливає до каси товариства. Всї склепи партерові були винаймлені і дали чиншу 9.194 К 24 с. (в роцї 1907 6.438 К 16 с.), льокациї виносять 23.319 К 52 с. (зросли проте за рік 4909 о суму 2.6906 К 67 с.).

З інвентарів: готелевого, каварняного, реставрацийного і централього списано квоту 5.345 К 47 с., а за уладженє квоту 2.792 К 37 с., з дому 3.389 К 49 с., а новий інвентар і консервацию дому покрито з біжучих видатків.

Дуже булоб відрадним, як би „Народна Гостинниця" вспіла в слїдуючім роцї придбати собі стілько членів і капіталу, щоб змогла утворити філії в Станиславові, Перемишли, Стрию і Тернополи, та в котрій небудь з клїматичних станций, положених на нашій земл.

Телеграми.

Відень 4 марта. Нинїшне засїданє палати послів розпочало ся о 11 год. Межи зголошеними внесенями єсть також внесенє пос. Вітика о утворенє руского університету у Львові. По відповіди міністра краєвої оборони на інтерпеляцию пос. Шльоєніка приступлено до дальшої дискусиї над першим читанєм буджету.

Відень 4 марта. Ранїшний білєтин о станї здоровля др. Люеґера звучить: Теплота 36.7, живчик 84 менше добрий, функциї нирок незмінені, приманє поживи дуже мале.

Відень 4 марта. Субкомітет комісиї леґітимацийної радив нинї над законом о судах виборчих. Перед тим уконституовав ся субкомітет вибираючи предсїдателем пос. Цеглиньского. Реферат о внесеню приділено пос. Лїберманови, котрий да засїданю 8 або 10 с. м. має звіт зложити.

Петербург 4 марта. Цар і цариця попращали вчера на двірци в царскім селї болгарску королївску пару.

Еверет (Вашінґтон) 4 лютого. Число погибших в засипанім лявіною поїздї виносить 84. Нема надії видобути живих людий.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{30}**, 5^{50}, 7·25, **8^{55}**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8^{40}**, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2^{15}**, 5·40, 10^{30}.
З Черновець: **12^{20}**, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2^{05}**, 5·53, **6^{40}**, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9^{44}, 6^{29}*), 11^{55}*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9^{28}, 6·13*), 11^{30}*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 8^{20}.
" 1/6 до 30/9 3·27, 9^{35}.
" 2/7 до 30/9 5·30.
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 9^{25},
в недїлї і р. к. сьвята: від 1/5 до 12/9 10^{10}.
Зі Щирця: в недїлї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10^{15}.
З Любіня: в недїлї і р. к. сьвята від 16/5 до 22/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12^{45}**, 3^{50}, **8^{25}**, 8·40, **2^{45}** 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2^{50}**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3^{40}, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в недїлї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ

на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дїтий.

Дїтвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яко хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Літном порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Жите і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Залитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Споминн з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвеник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова-Чайка, Коза Дереза (діточа оперетка) 1 К
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українского письменства від XI.—XVIII. століття, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю ліліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О Конисьский: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глібів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хлїба (з француского), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплїнґ: В Джунґлях, бр. 1 К опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з француского, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ в р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).